

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Fremskridtspartiets ordfører mener, at vi skal stemme nej til dette forslag, fordi vi skal koncentrere os om det nære. Jamen så må jeg lige minde om, i hvilken sammenhæng dette forslag indgår. Det drejer sig om at hjælpe de nye demokratier i Øst- og Centraleuropa til at komme ud af fortidens bundne centraløkonomiske systemer og få etableret en fri markedsøkonomi, sådan som vi og andre har været så heldige at få lov til at udvikle den i de sidste fyrretyve år. Det er det, det drejer sig om. Det drejer sig om at hjælpe til med, at de lande kan blive vore fremtidige samarbejdspartnere også økonomisk, og derfor drejer det sig i høj grad også om nære problemer for Danmark. Og så drejer det sig om at kunne kigge ud over sin egen næsetip.

(Kort bemærkning).

Kirsten Madsen (FP):

Det er da fuldstændig rigtigt, som udenrigsministeren siger, at det er lande, der kan blive vore partnere fremover, men min hukommelse er ganske tydelig i forbindelse med, hvilke relationer vi har haft til disse lande i den seneste del af min levetid, og da har der bestemt været oprustning, oprustning, oprustning.

Jeg har lige været til en conference, hvor vi har fået at vide, at disse lande ønskede at betale i naturalier. Udenrigsministeren har svaret mig på mit spørgsmål, at det var man ikke interesseret i, da det ikke var rart at lave byttehandler, det skulle være konkrete handler. Vil udenrigsministeren svare mig på, om kul ikke bliver betragtet som en reel værdi og ikke bare som genstand for byttehandel? Det er næsten ren værdi, der kan måles og vejes.

Udenrigsministeren har også svaret, at det kunne lade sig gøre i en overgangsperiode. Det er jeg også enig i. Men det anfægter alligevel ikke, at vi hjælper dem, sådan at de kan opruste stadig væk; det er ikke virkelig pengemangel, de står i derovre.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Når Fremskridtspartiets ordfører nu påstår, at de nye demokratier i Øst- og Centraleuropa er nogle, vi kun har kendt for, at de opruster hele tiden, og at det skal vi sandelig ikke hjælpe dem med, så skylder jeg altså at oplyse, at der

rent faktisk i de lande er sket en udvikling i demokratisk retning. Der har været frie valg, der er demokratisk valgte regeringer i dag, og de slås for at komme ud af den arv, de har fra det kommunistiske diktatur igennem mange år.

Påstanden om, at de har ressourcer, som de bare kan sælge, er jo grebet ud af luften. Problemet er tværtimod i lande som Ungarn, Tjekkoslovakiet og Polen, at de kæmper for overhovedet at få deres egne energiressourcer til at strække til, for at komme væk fra at bruge brunkul, som har gjort nogle af de områder til de mest tilsvinede områder i Europa i dag, og kæmper for at få små virksomheder til at opstå som frie enheder, der kan danne et frit markedsøkonomisk system, der igen kan give demokratiet grobund. Jamen det er alt det, det drejer sig om.

Skulle vi så sidde her i den del af Europa, der var så heldig at få friheden efter den anden verdenskrig, og sige til dem, der blev indlemmet i diktaturene, men som nu selv ved folkenes egen indsats har taget friheden igen: I kan se jeres egen sø, vi har vores på det tørre, jer vil vi ikke hjælpe? Det vil ikke bare være dybt umoralsk, det vil også være kortsynet, for derved vil vi skade vore egne interesser.

Fremskridtspartiet nærer åbenbart frygt for, at det bare skal blive til ny oprustning; jeg kan garantere for, at det bliver til virkelighed, hvis de økonomiske eksperimenter, der foretages i de nye demokratier, slår fejl, og derfor er det også på det punkt i vores egen interesse at hjælpe dem.

(Kort bemærkning).

Kirsten Madsen (FP):

De eksempler, udenrigsministeren nævnte, er da næsten korrekte; han glemte bare, at Rusland lige har været til energikonference – udenrigsministeren var selv, så vidt jeg ved, tæt på konferencen, og jeg var til stede i to døgn – hvor hr. Trotskij fra Sovjet oplyste, at USSR var villig til at yde alle de midler, den kunne, ved at forsyne resten af verden med energi, og også de Østbloklande, den havde haft tilknytning til og havde været med til at undertrykke, ville indgå i dens planer.

Det må udenrigsministeren have været klar over, så det er en sandhed med modifikationer, hr. Ellemann-Jensen . . .